

faa ugunstige. Antallet af dem, der ønske at uddannes til Reserveintendant, aftager Aar for Aar, saaledes at i de sidste 4 Aar i det Hele kun 6 ere udnævnte til Reserveintendant. At Forfremmelsesforholdene i Korpsen ikke ere gunstige, fremgaar formentlig tilstrækkelig tydeligt deraf, at de tre sidste Forfremmelser fra Reserveintendant eller Intendant i Forstærkningen til fast Intendant først ere opnaaede ca. 10 Aar efter de Paagjældendes Udnævnelse til Reserveintendant og i en Alder af ca. 34 Aar, samt at af de for Tiden tjenestegjørende Reserveintendant og Intendant i Forstærkningen, af hvilke 8 have tjent som saadanne over 4 Aar og 2 over 2 Aar, ere 7 i en Alder mellem 33 og 38 Aar og 5 i en Alder mellem 25 og 31 Aar.

Efter hvad der saaledes er anført, anser jeg det for nødvendigt snarest muligt at raade Bod paa de bestaaende ugunstige Forhold og at søge de tjenestegjørende Reserveintendant og Intendant i Forstærkningen tilstaaet et Lønningstillæg for de Aar, for hvilke der ikke tilkommer dem Orlovspenge, nemlig, som tidligere foreslaaet, 180 Kr. aarlig for dem, der have tjent over 2 Aar, og 480 Kr. aarlig for dem, der have tjent over 4 Aar. Idet jeg gaar ud fra, at Dyrtidstillæget bortfalder for dem, der oppebære fornævnte Tillæg, vil den paataente Lønningsforbedring bringe de Paagjældendes Indtægt op til henholdsvis 900 og 1,200 Kr., hvad der dog vistnok maa erkjendes at være en meget moderat Lønning for Embedsmænd med det Ansvar, som der paahviler en Kassebetjent og Regnskabsfører. Jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling af Finantslovsforslaget at stille følgende Vædringsforslag til § 22, nemlig:

Til Konto B. n. Lønningstillæg:

„Summen forhøies med..... 4,200 Kr.“

N. F. Ravn.

Schmidt.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

65.

Krigsministeriet. Kjøbenhavn, den 23de Februar 1883.

I Svar paa det ærede Udvalgs behagelige Skrivelse af 3die ds. skal Krigsministeriet ikke undlade herved at meddele, at der i August Maaned f. A. ved Fredericia Garnison indtraf endel Tilfælde af gastrisk-tyfoid Feber, hvilke ifølge Stabslægens Formening kunne siges at have haft en epidemisk Karakter. Sygdomstilfældene, hvis Antal i August Maaned beløb sig til 23 af en Styrke paa 436 Mand — i September Maaned var Antallet 9 af en Styrke paa 1,161 Mand —, have dog ikke haft nogen synderlig stor Udbredelse eller antaget nogen ondartet Karakter, da intet af dem har haft Døden tilfølgende eller givet Anledning til nogen Kassation.

Hvad Aarsagen til Sygdommens Fremkomst angaar, da lader der sig intet Bestemt sige derom. Efter hvad Stabslægen har udtalt, er det muligt, at Aarsagen maa søges i Nydelser af urent Drifkevand eller Mælk, af Kjød eller Fedt af hve eller selvdøde Kreaturer o. L. En Kommission, som af det i Fredericia garnisonerende Regiment har været nedsat i Anledning af Epidemien, har nærmest været af den Ansættelse, at Sygdommen hidrørte fra eller dog er bleven begunstiget ved Nydelser af saadant Kjød og Fedt, medens Stabslægen er mest tilbøielig til at tro, at det første Tilfælde er opstaaet ved direkte Smitte, om end dette ikke her ligesaa lidt som ved mangfoldige andre Epidemier, med Sikkerhed har kunnet paavises, og at Sygdomsmittet, efter at den engang havde faaet Indpas, har faaet rigelig Næring og Udbredelse paa Grund af de mindre heldige hygieiniske Forhold, under hvilke Mandsskabet befandt sig, navnlig i den østlige, mest af Landbrugere beboede Del af Byen, hvor der findes mange større Møddinger og aabne Afløb, og i hvilken Del saagodt som samtlige Sygdomstilfælde forekom.